El-Velî

Musa Ebu Cafer

8 Eyl, 2019

https://ilimvecihat.com

بسم الله الرحمن الرحيم

Yüceliğine yakışır şekilde en güzel övgüler âlemlerin Rabbi ve mü'minlerin velisi olan yüce Allah'a, salât ve selam efendimiz, önderimiz savaş ve rahmet peygamberi olan Rasûlullah'a, ehli beytine, ashabı kiramına ve kıyamete kadar izini takip eden mü'minlere olsun.

Allah-u Teâlâ'nın bütün isimleri güzeldir. O güzel isimlerinden bir tanesi *"El-Velî"* ismidir.

El Velî; Dost, yardımcı, koruyan, seven, arkadaş, antlaşmalı ve bir işi üstüne alıp onun gereğini yapan anlamlarına gelir.

Bu isim Allah-u Teâlâ'ya izafe edildiğinde, anlamı; Mü'min kullarını seven, yardımcı olan, koruyan, işlerini üstlenip ihtiyaçlarını gideren anlamı taşır.

Bu ismi daha iyi tanımak ve Allah-u Teâlâ'nın biz kulları üzerindeki iyilik ve nimetlerini daha iyi kavrayabilmemiz için birkaç misal vermek istiyorum.

Okullarda bazen küçük çocukların velisi talep edilir. Çocuğa derler ki; *"falan gün velin gelsin"*. Yani senin annen, baban veya seninle ilgilenen bir yakının gelsin. Velisi gelir ve o çocuğun maslahatını konuşur.

Eğer çocuk yetim veya öksüz veya yakınlarından hiç kimsesi yoksa boynu bükülür. Üzüntü bedenini sarar.

Evlenecek bir kızın nikâhında ilk etapta bu kızın velisi kimdir? Nerede? Diye sorulur. Velisi varsa nikâh işlerini o üstlenir. Yoksa yakını, Müslümanların imamı veya yardımcısı veya yetkili birisi velisi olur ve nikâh kıyılır. Nikâhlanacak bir kızın nikâh gününde velisinin olmayışını ve onu bu mutlu gününde nasıl üzeceğini tasavvur etmeye çalışalım.

Kaybolmuş küçük bir çocuk annesini yahut babasını göremediği zaman hıçkıra hıçkıra ağlar. Velisini görmediği müddetçe hiçbir kimse, hiçbir şey onu susturamaz. Ona mutluluk veremez. Çünkü veliye yani annesine veya babasına ihtiyacı vardır. Onlarsız hayat süremeyeceğini, onlarsız hayatın yaşanmaz olacağını tasavvur eder. Çünkü bilir ki onun dostu, yardımcısı, koruyanı, işlerini ve ihtiyaçlarını karşılıksız üstlenen, ona iyilik yapan, kötülüğü ondan savan bir büyüğü yani velisi vardır.

İşte şekilden, benzerlikten münezzeh ve en güzel misallere layık olan Allah-u Teâlâ, mü'minlere ihtiyacı olmadığı halde, bütün günah ve kusurlarına rağmen onların velisidir. Yani onları sevip yardımcı olan, yakın olup koruyan,

işlerini üstlenip ihtiyaçlarını giderendir.

Tasavvur et ey mü'min kardeşim, Allah-u Teâlâ sana muhtaç değilken, seni seviyor, seni koruyor, sana sürekli iyilik yapıyor. Hâlbuki senin günahların çok ve kusurların sayısız. Allah-u Teâlâ bizlere velimiz olmasını talep etmeden, bizlere velilik yapacağını haber veriyor. Ey mü'min kardeşim, Allah-u Teâlâ milyarlarca kâfiri bırakıp sana veli olmuştur. Böyle bir Allah sevilmez mi? Böyle bir Rabbe ibadet edilmez mi? Böyle bir İlahın yolunda her şey feda edilmez mi? Böyle bir Rabbin üzerinde ne kadar iyilik ve minnetinin olduğunu tasavvur edebiliyor musun?

Allah-u Teâlâ bir kimsenin velisi olursa ona üç şey verir:

1. O Müslüman hem ahirette korkmaz, hem de dünyalık kaybettiği şeylere üzülmez. Yani ona dünya ve ahiret mutluluğu verilir. Allah-u Teâlâ şöyle buyurur:

أَلا إِنَّ أَوْلِيَاء اللّهِ لاَ خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلاَ هُمْ يَحْزَنُونَ. الَّذِينَ آمَنُواْ وَكَانُواْ يَتَّقُونَ

"Bilesiniz ki Allah'ın dostlarına korku yoktur; onlar üzülmeyeceklerdir de. Onlar iman edip takvâya ermiş olanlardır."[1]

İman ve takva ehli olan her bir Müslüman, Allah-u Teâlâ'nın veli kulu yani sevdiği ve değer verdiği kuludur. Allah-u Teâlâ veli kullarını dünyanın ve ahiretin her türlü korkularından ve üzüntülerinden emin kılar.

2. Allah-u Teâlâ, mü'min kullarını küfrün, şirkin, günahların, yanlışların ve sapkınlıkların karanlıklarından İslam'a, hakka, doğruya ve hidayete ulaştırır.

Allah-u Teâlâ kâfirlerin velisi olmadığı için onları küfür ve şirk bataklığında bırakır. Orada debelenip dururlar. Allah-u Teâlâ şöyle buyurur:

اللّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُواْ يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّوُرِ وَالَّذِينَ كَفَرُواْ أَوْلِيَآؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُوْلَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

"Allah, inananların velisi (dostu)'dur. Onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. İnkâr edenlere gelince, onların dostları da tağuttur. Onları aydınlıktan alıp karanlığa götürür. İşte bunlar cehennemliklerdir. Onlar orada devamlı kalırlar."[2]

3. Allah-u Teâlâ, mü'minlerin velisi olduğu için onlara yardım eder, zaferini indirir. Allah-u Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

بَلِ اللّهُ مَوْلاَكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ

“Oysa sizin mevlânız Allah'tır ve O, yardımcıların en hayırlısıdır.”[3]

وَمَن يَتَوَلَّ اللّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُواْ فَإِنَّ حِزْبَ اللّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ

“Kim Allah'ı, Rasûlünü ve iman edenleri dost edinirse, (bilsin ki) üstün gelecek olanlar şüphesiz Allah'ın tarafını tutanlardır.”[4]

Allah-u Teâlâ’yı veli edinmiş, takva üzere yaşayan mü’minleri, Rabbimiz *(Celle Celaluhu)* müdafaa eder, korur, kâfirlere ve zalimlere karşı ayaklarını sabit kılıp yardım ve zaferi üzerlerine indirir.

إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا

“Allah, iman edenleri savunur.”[5]

Allah-u Teâlâ’nın savunduğu, koruduğu ve yardımını indirdiği kimseye kim zarar verebilir ki? Yahut kim hezimete uğratabilir?

Allah-u Teâlâ’nın yardımsız bıraktığı, korumadığı ve savunmadığı kimseyi kim koruyabilir? Kim savunabilir? Kim zafere ulaştırabilir?

Allah-u Teâlâ veli edindiği yani dost edindiği, sevdiği kullarına çok değer verdiği için onlara yapılacak eziyet, Allah'a yapılacak eziyet olarak sayılmakta ve böylelerine Allah-u Teâlâ savaş ilan etmektedir.

Güçlü bir imparator bir millete savaş ilan ettiğinde o milletin savaş sebebiyle yıkım, zarar ve felaketlerini tasavvur ediniz! Korkunç bir şey. Peki, Allah-u Teâlâ’nın savaş ilan ettiği kimsenin hali ne olur düşünebiliyor muyuz?

Allah-u Teâlâ kutsi hadiste şöyle buyurmaktadır:

من عادى لي وليا فقد آذنته بالحرب وما تقرب إلى عبدي بشئ أحب إلي مما افترضته عليه ولا يزال عبدي يتقرب إلي بالنوافل حتى أحبه فإذا أحببته كنت سمعه الذي يسمع به وبصره الذي يبصر به ويده التي يبطش بها ورجله التي يمشي بها ولئن سألني لأعطينه ولئن استعاذني لأعيذنه

“Kim veli kuluma düşmanlık ederse, Ben de ona savaş ilan ederim. Kulumu Bana yaklaştıran şeyler arasında en çok hoşuma gideni, ona farz kıldığım şeyleri eda etmesidir. Kulum Bana nafile ibadetlerle yaklaşmaya devam eder, sonunda sevgime erer. Onu bir sevdim mi artık onun işittiği kulağı, gördüğü gözü, tuttuğu eli ve yürüdüğü

ayağı olurum. Benden bir şey isteyince onu veririm. Benden sığınma talep etti mi onu himayeme alır, korurum.”6

Allah-u Teâlâ, kulunu sevdiği zaman, onun yanında olur, onu destekler, onu korur, yardımcı olur, felaketlerden kurtarır. Ona eziyet edenlere savaş ilan eder. O kul, Allah-u Teâlâ’nın himayesinde olduğu için, onun kulağı koruma altındadır. Haram dinlemez, duyacak olsa da kalbine işlemez. Gözü harama bakmaz. Eli Allah'ın razı olduğu yerlerde hizmet verir. Ayakları O'nun razı olduğu yerlerde yürür. O Allah'tan bir istekte bulunsa mutlaka ona isteğini veya daha fazlasını dünyada veya ahirette verir. Darda olup himaye ve sığınma talep edince onu himaye ve koruması altına alır.

Davetçilerin, mücahidlerin ve umumen bütün Müslümanların şu asırda fitnelerin, sapıklıkların yayıldığı, küfür ve şirkin her tarafı kapladığı, insanlığın uçuruma doğru yol aldığı, kâfirlerin toptan Müslümanlara ve İslam'a savaş açıp diyarlarını yerle bir ettiği bu zamanda Allah-u Teâlâ’nın veliliğine ihtiyaçları yemekten ve sudan daha fazladır.

Rabbim cümlemizin velisi olsun. Bizleri sevdiği ve razı olduğu veli kullarının zümresine katsın. Allahumme âmin. Davamızın sonu yüce Allah'a hamd etmektir.

---

1 - Yunus Sûresi 62, 63. Ayetler

2 - Bakara Sûresi 257. Ayet

3 - Âl-i İmrân Sûresi 15. Ayet

4 - Mâide Sûresi 5. Ayet

5 - Hacc Sûresi 3. Ayet

6 - Buhari